

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4253/2019
23.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Андрић Манојловић, Данијеле Николић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Водовод“ из Враћа, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Николић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 4449/18 од 11.07.2019. године, у седници одржаној 23.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 4449/18 од 11.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Враћу Гж 4449/18 од 11.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Враћу П 920/16 од 04.09.2018. године, у првом ставу изреке, одржан је делимично на снази закључак о извршењу извршитеља Жикице Трајковића Ивк ../15 од 18.01.2016. године, па је тужени обавезан да тужиоцу, на име дуга за пружену комуналну услугу и испоручени комунални производ за период 01.06.2012. године до 30.09.2014. године, исплати износ од 70.984,00 динара, са законском затезном каматом од 09.11.2015. године до исплате, као и да исплати трошкове извршења у целости у износу од 5.735,00 динара. У другом ставу изреке, укинута је закључак о извршењу извршитеља Жикице Трајковића Ивк ../15 од 18.01.2016. године за износ главног дуга преко досуђеног у првом ставу изреке пресуде до тужбом траженог износа од 73.969,00 динара. У трећем ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.739,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Враћу Гж 4449/18 од 11.07.2019. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у првом и трећем ставу изреке. У другом ставу изреке, одбачена је жалба туженог изјављена на други став изреке првостепене пресуде, као недозвољена. У трећем ставу изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. става 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, а према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије оцењује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући дозвољеност изјављене ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Наиме, правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за утврђено чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а нема ни потребе за уједначавањем судске праксе. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају споровима у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000,00 динара по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме је поступак покренут 09.11.2015. године, а да вредност спора износи 73.969,00 динара, односно да тај износ не прелази динарску противвредност 3.000 евра, значи да се ради о спору мале вредности, па је ревизија туженог недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић